

Nigel Williams stelt nieuw boek en film 'FUCK TINA!' voor

# "Er bestaan geen losers!"

Vorige week stelde komiek Nigel Williams het boek en de film 'FUCK TINA!' voor in Sint-Niklaas. Wablief was erbij. Williams ging voor het boek en de film terug naar Bristol. Dat is de stad in Engeland waar hij opgroeide. Er is veel armoede. "Als we niet opletten, gebeurt dat ook in België", waarschuwt hij.

Het verhaal van 'FUCK TINA!' begint op 25 november 2014. Nigel Williams steunt die ochtend een groep stakers in de Antwerpse haven. Ze protesteren tegen de besparingen van de regering. "Ik heb één keer Thatcher meegemaakt. Alstublieft geen twee keer", zegt Williams.

Filmmakers Trees Heirbaut en haar man Jef Maes vragen zich af wat Williams bedoelt. Wat was er dan zo erg aan de vroegere Britse eerste minister Margaret Thatcher? En waarom vreest Williams dat die dingen nu opnieuw kunnen gebeuren?

Foto Benny De Grove



Samen met Williams gaan Heirbaut en Maes naar Engeland. Ze spreken ook met bekende professoren en journalisten. Ze maken er een boek en een film van. 'FUCK TINA!' is nu te koop. Op de voorstelling antwoorden de makers op vragen.

## Waarom maakten jullie de film en het boek?

**Jef Maes:** We zagen de staking in het nieuws op tv. De uitspraak van Nigel over Thatcher bleef hangen. Hij is al 30 jaar weg uit Engeland. Maar toch laat Thatcher hem niet los. Hij ziet hier nu hetzelfde gebeuren als tijdens haar bestuur. We wilden dat graag onderzoeken.

**Nigel Williams:** Ik zag het eigenlijk eerst niet zitten. Ik probeerde al vaak mensen uitleg te geven over Thatcher. Maar heb je haar regering niet zelf meegemaakt? Dan is het moeilijk om dat te begrijpen. Ik noem Thatcher een moordenaar. Want dat is ze ook. Haar strenge besparingen hebben echt mensen gedood. Zo verlaagde Thatcher de pensioenen. Heel veel Britse bejaarden konden de verwarming niet meer betalen. Duizenden mensen stierven van de kou. Ik zie in België stilaan hetzelfde gebeuren. Daarom wilde ik toch meewerken aan de film en het boek.

## Wat moeten de Belgen doen?

**Williams:** Mensen hebben veel

welvaart in België. Die hebben we te danken aan sociaal overleg. Aan de vakbonden die onderhandelen met de overheid en met werkgevers. Veel mensen zijn nu boos op de vakbonden. Volgens veel politici en zakenmensen staan vakbonden in de weg van vooruitgang. Maar hoe komen werknemers hier aan hun rechten? Omdat de bazen zo lief zijn? Dat geloof je toch niet? Mensen staken niet omdat ze dat leuk vinden. Ze proberen de rechten van mensen te verdedigen.

## In Groot-Brittannië maakte de overheid het heel moeilijk om te staken. Heeft dat grote gevolgen?

**Trees Heirbaut:** Er zijn heel veel regels over staken in Groot-Brittannië. Een staking houden, is er bijna onmogelijk. Werknemers kunnen hun stem niet meer laten horen. Ze hebben steeds minder rechten. Maar daartegen kunnen ze niet protesteren. Steeds meer werkende mensen komen zo in de armoede terecht.

## Welke gelijkenis zie je tussen de tijd van Thatcher en nu?

**Nigel Williams:** Thatcher brak de macht van de vakbonden. Ze verdeelde ook de bevolking. Ze zette de mensen tegen elkaar op. Dat gebeurt hier nu ook. Sommige politici en ondernemers zetten mensen op tegen de vakbonden. Ze zorgen dat mensen elkaar als

rivalen zien. Ze willen dat mensen de schuld bij zichzelf leggen. Ben je arm? Dan werk je niet hard genoeg. Je doet niet hard genoeg je best. Je bent een 'loser'. En dat is je eigen schuld. Die politici en ondernemers vergeten dat niet iedereen zo veel kansen kreeg als zij. Er bestaan geen losers, alleen mensen die minder kansen kregen. Dat mogen we niet vergeten.

## Wie is TINA?

TINA is geen mens. Het is een afkorting. TINA staat voor 'There Is No Alternative'. Er is geen andere keuze, betekent dat. Margaret Thatcher verdedigde haar keuzes zo. Wat ze deed, was de enige mogelijke keuze. De overheid stelde geld en handel boven mensen. Dat moest, vond Thatcher. Anders zou het land kapotgaan. 'Veel politici zeggen nu hetzelfde', schrijven de makers van het boek. Vrije handel en ondernemen zijn heilig. Mensen staan in dienst van het geld. Dat maakt de rijken alleen maar rijker. Tegelijk worden steeds meer mensen arm. Ook mensen die een job hebben. In 'FUCK TINA' laten Jef Maes en Trees Heirbaut mensen aan het woord die wel andere mogelijke keuzes zien.



Het boek "Fuck Tina" kan je kopen in de boekhandel. Het boek + DVD kost 19,95 euro.

Uitgeverij EPO

# “Komiek worden was mijn droom”

**Nigel Williams komt graag op voor de ‘gewone’ mensen. Ook in zijn shows als komiek merk je dat soms. Toch wil hij op het podium niet staan preken. Grappig zijn, is het enige wat belangrijk is.**

**Wablief: In 2000 won je ‘Humo’s Comedy Cup’. Dat was je grote doorbraak als komiek. Wilde je dat altijd worden?**

**Nigel Williams:** Ja, dat was een droom. Ik wou dat al doen van toen ik een kind was. Ik keek toen op tv naar komieken zoals Dave Allen. Die ging gewoon op een podium staan met een microfoon. Dat vind ik ook nog altijd de beste manier. Zonder decor, zonder zever. Gewoon mensen doen lachen. Als mensen lachen, voelen ze zich goed. Dat wilde ik ook doen. Mensen zich goed laten voelen door grappen te vertellen.

**Was het een moeilijke beslissing om er je job van te maken?**

Het was een geluk bij een ongeluk. Ik verloor mijn werk. Ik opende daarna een café. Maar dat werkte niet. Het café ging bankroet. Ik begon toen mee te doen aan ‘open mic’-avonden. Daar mogen mensen met weinig ervaring enkele minuten grappen vertellen op een podium. Na een tijdje lukte dat steeds beter. Ik kreeg de smaak te pakken. En kijk, nu is het mijn beroep.

**Je treedt nu ook buiten België op.**

Ja, ik ben een Engelsman maar ik begon op te treden in het Nederlands. (lacht) Nu speel ik wel steeds vaker in het Engels. Ik treed op in heel Europa. Ik was al in Hongarije, Duitsland, Spanje, Nederland, Frankrijk, Engeland, Schotland, Zweden... Dat zijn kleine optredens voor weinig geld. Betalen ze mijn hotel en

mijn vervoer? Dan ben ik al tevreden. Ik treed gewoon heel graag op.

**Dit jaar en volgend jaar speel je in België je show ‘Accident de parcours’. Ik hoorde dat je er daarna wil mee ophouden. Klopt dat?**

Ik stop niet met optreden. Het klopt wel dat ik geen grote shows meer zal maken. Tegen eind volgend jaar zal ik ‘Accident de parcours’ meer dan 100 keer gespeeld hebben. Daarna is het tijd voor iets anders.



Foto Benny De Grove

Dan ga ik in kleinere zalen spelen. Ik wil dan elke keer twee andere komieken meenemen. Ik zal dan zelf presenteren en korte stukjes spelen. Ik wil ook elke voorstelling een onbekende komiek op het podium. Ik wil nieuwe talenten een kans geven. Ik ga ook nog meer in het buitenland optreden.

**Ben jij een soort leraar of mentor voor jonge komieken?**

Nee, zo zie ik mezelf niet. Mensen hebben gewoon een kans nodig. Een duwtje in de rug. Nu geeft niemand hen die kans. Dat wil ik wel doen. Ik wil beginners de kans geven om te starten.

**Hoe maak je shows? Is dat hard werken?**

Ik schrijf elke ochtend drie bladzijden vol. Dat zijn altijd de eerste gedachten die in mijn hoofd opkomen. Daar zit weinig bruikbaar materiaal tussen. Het is ook geen zwaar werk. Ik kan het wel iedereen aanraden. Je schrijft je hoofd leeg. Daarna heb je een heel toffe dag. Grappen maken is een stuk moeilijker. Daarvoor pluis ik onderwerpen helemaal uit. Dat is wel hard werken. (lacht)

**Je maakt je in je shows vaak boos om dingen. Is boosheid een motor voor je?**

Boos zijn is goed. Dat zijn je geest en je lichaam die zeggen: “Ik laat niet met mij sollen.” Je moet wel die boosheid gebruiken om goede dingen te doen. Je mag boos zijn. Je mag alleen geen geweld gebruiken. Elke keer voor ik optreed, doe ik zo (steekt middelvingers in de lucht). Dat is voor mijn leraars van vroeger. Zij zeiden dat ik dom was. Dat ik nooit een andere taal zou kunnen leren. En kijk nu. Ik treed al 18 jaar op in het Nederlands. Boos zijn heeft me daarbij geholpen. Ik was boos op mijn leraars. Dus ik zei: “Ik ga toch een andere taal leren!” (lacht)

“Elk dorp heeft hier zijn eigen taal”



Foto Benny De Grove

## Een Brit in België

**Nigel Williams verliet zijn stad Bristol in 1976. Hij zag er geen toekomst meer voor zichzelf. Hij stak het Kanaal over en ging in Mechelen wonen. Hij werkte lang bij het bedrijf Opel in Antwerpen. Op het werk leerde hij Nederlands.**

**Wablief: Was Nederlands leren moeilijk voor jou?**

**Nigel Williams:** Ik werkte in de fabriek en niemand sprak daar Engels. Ik moest wel Nederlands leren. Ik was hier ook helemaal alleen. Ik voelde me vaak heel slecht. Dat waren geen fijne jaren. Ik zou ze niet willen overdoen.

**Volgde jij ook les?**

Nee, ik volgde geen lessen Nederlands. Mag ik raad geven? Leer eerst gesprekken voeren met mensen. Mensen krijgen Nederlandse les op school. Maar iedereen hier spreekt ‘Vlaams’. Elke stad of elk dorp heeft een eigen taal. Die leer je niet in de les ‘algemeen Nederlands’. Ik heb eerst ‘Vlaams’ geleerd in de fabriek. Pas daarna ging ik meer Nederlands leren.